

З метою відбору та створення умов для розвитку талановитих, творчих особистостей серед студентів необхідна додаткова робота з ними поза навчальним процесом. Щорічне проведення наукових студентських конференцій — один із напрямків цієї роботи. Проте більш ефективною, на думку автора, є організація регулярної роботи наукових гуртків з цікавою актуальною тематикою, що допоможе, з одного боку, реалізовувати творчі задуми студентів, а, з іншого, виявляти найбільш здібних до наукової роботи, які в подальшому зможуть продовжити навчання в аспірантурі.

Грищенко А. А., доцент
кафедри міжнародної економіки

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ОСВІТІ

Сучасна ситуація професійного розвитку викладача потребує від нього високої наукової компетенції, великої майстерності та постійного удосконалення своїх знань в умовах інноваційної діяльності. Нові вимоги, що висовуються часом та підтримуються державою до підготовки спеціалістів у різних галузях, зумовлюють пошук таких технологій навчання, які б відповідали світовому стандарту освіти.

Участь закладів освіти в інноваційному процесі характеризується системним проведенням психолого-педагогічних та соціологічних досліджень змісту навчально-виховного процесу; технологій навчання й управління, наслідками яких є суттєва зміна результативності освітнього процесу. Така діяльність закладів освіти є інноваційною.

Освітні інновації — це нововведення в освітньому процесі (мета, зміст, принципи, структура, форми, методи, засоби, технології навчання, виховання, управління), ядром якого є нова освітня ідея, шляхом реалізації — експериментальна діяльність, носієм — творча особистість.

Як відзначав В. А. Козаков у монографії «Психолого-педагогічна підготовка фахівців у непедагогічних університетах», існує проблема ефективної реалізації інноваційних навчальних технологій у рус-

лі освіти, де «головним композиційним вузлом виступає прагнення і вміння педагога забезпечити свободу самореалізації учня в навчанні через творчість, змістовий демократизм освітнього процесу, скоординованого за цінностями, цілями, що знаходять своє втілення в дидактично оформленій системі знань».

Упроваджуючи інновації в практику роботи освітніх закладів дозволяє виявити низку протиріч:

— між потребою суспільства у висококваліфікованих спеціалістах, здатних до здійснення інноваційної діяльності, і рівнем їх підготовки у навчальних закладах;

— між змістом освіти і вимогами, висунутими суспільством до особистості і рівню професійної підготовки спеціаліста, здатного до здійснення інноваційної діяльності;

— між вимогами до якості підготовки спеціаліста і існуючими засобами оцінки інноваційної діяльності педагога.

У даний час закладам освіти потрібен фахівець, який здатен до здійснення інноваційної діяльності і впровадження нових освітніх технологій у навчально-виховному процесі навчального закладу.

Технологічна грамотність педагога дає змогу глибше усвідомити своє істинне покликання, повною мірою розкрити свій потенціал педагогічної майстерності, реальніше оцінити потенційні можливості, розглядати педагогічний процес з позиції його кінцевого результату. Якими ж технологіями потрібно користуватися, щоб освіта набула життєвого сенсу щоб від навчання отримати задоволення?

Основним для вибору технологій навчання є, перш за все, рівень самостійності учнів у навчальному процесі. За допомогою технологій навчання можна передбачити ступінь репродуктивності і творчості учнів. У цьому напрямку крайніми видами будуть технології, спрямовані на організацію репродуктивної і творчої діяльності учнів. Між ними можна виділити безліч переходів і відповідних технологій — від трансляції готового знання до проблемного навчання, педагогічної евристики.

Стратегію сучасної педагогічної освіти складають суб'єктивний розвиток та саморозвиток особистості педагога, здатного не тільки обслуговувати наявні педагогічні й соціальні технології, але й, виходячи за рамки нормативної діяльності, здійснювати інноваційні процеси творчості в широкому розумінні.

Необхідність у розробленні й упровадженні інноваційних технологій у навчальному процесі вищої педагогічної школи зумовлюється тими тенденціями, котрі віддзеркалюють наше сього-

дення. Серед них все частіше простежується інтелектуальна насиченість праці, яка за прогнозами фахівців, у третьому тисячолітті унеможливуватиме недосконалу й недостатньо підготовлену діяльність людей, що, відповідно, передбачатиме багатоваріантне вироблення інноваційних проєктів і програм. Важливою є тенденція інформаційної насиченості навчальних, наукових та виробничих процесів.

Технологічність на сьогодні перетворюється на домінуючу характеристику діяльності педагога, що означає перехід на якісно новий щабель ефективності, оптимальності, наукомісткості освітнього процесу, а запровадження інноваційних технологій буде сприяти підвищенню якості навчального процесу.

Упровадження ж інноваційних технологій буде сприяти підвищенню якості навчального процесу при дотриманні цілого ряду умов, а саме: сприятливого морально-психологічного клімату; постійного вдосконалення матеріально-технічної бази і дидактичного забезпечення навчального процесу; багатоваріантності і гнучкості в питаннях конструювання змісту, форм, методів і засобів навчання з урахуванням специфіки навчального закладу, професійних потреб і індивідуальних запитів педагогічних працівників; випереджального характеру навчання; посилення практичної спрямованості навчання.

Реалізація цих умов буде сприяти зростанню майстерності педагогічних працівників.

Давиденко Т. В., викладач
кафедри іноземних мов факультету МЕІМ

ГУМАНІСТИЧНА СПРЯМОВАНІСТЬ ОСВІТИ ЯК БАЗОВА СКЛАДОВА СУЧАСНОГО НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

Бурхливі зміни, що спостерігаються в Україні протягом останніх десятиріч, залучають усі сфери життя, не полишаючи навчально-виховну діяльність. Ці зміни пов'язані з участю країни в усіх загальносвітових процесах суспільно-культурного прогресу, зумовлених процесом глобалізації, що стирає геополітичні